

ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ μεγίστην πρόκλησιν διά τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡ συνέχισις τῶν διαδολῶν μετὰ τῶν Παπικῶν καὶ ἡ συμμετοχὴ τῆς Ἑλληνοφώνου Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν ἠ' Ἀιρέσεων. Ἀποτελοῦν πρόκλησιν, ἰδίως ὁ Πάπας καὶ οἱ ἀνά τὸν κόσμον ἐκπρόσωποι τοῦ δὲν προλαβαίνουσι νὰ ζητοῦν συγγνώμην διὰ τὰς κακοποίησις νέων ἀρρένων ὑπὸ Παπικῶν «ιερέων» καὶ «ἐπισκόπων» ἢ πλῆρῶν ἀποζημιώσεις εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν κακοποιηθέντων παιδιῶν. Ὁ Πάπας προχρῆς ἐξήτησε νέαν συγγνώμην διὰ τὰς

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΥΓΓΝΩΜΗΝ ΤΟΥ ΠΑΠΑ ΔΙΑ ΤΑΣ «ΔΙΑΣΤΡΟΦΑΣ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΙΝ ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΜΑΣ

πορνοσεξουαλικὰς διαστροφὰς τῶν στελεχῶν του ἀνά τὸν κόσμον. Διέστρεψε τὸν Ἐβραϊκὸν λόγον, ἀνεκρηγύθη ἀποκελιστικὸς ἀντιπρόσωπος τοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν γῆν, εἶναι Ἀρχηγὸς Κράτους με νόμικα ἀσπλία, ἐπρωταγωνιστὸς σὲ ἐγκλήματα ἐναντίον τῶν Ὁρθόδοξων τῆς Σερβίας καὶ ἄλλων χωρῶν, εἶναι βαθύτατα ἀνελληνιστικὸς, ζητεῖ διαρκῆ συγγνώμην ἀπὸ λαοῦς κατὰ τὴν ἐπίσκεψίν του εἰς τὰς χώρας τῶν, διὰ ἐγκλήματα καὶ ἀδικίας, τὰς ὁποίας διεπραξεν ὁ Παπικὸς καὶ τώρα ζητεῖ συγγνώμην διὰ τὴν πορνοσεξουαλικὴ διαστροφικότητα τῶν ὑποτιθεμένων ἱερωμένων του, ἰδίως κατὰ τὸς Ὁρθόδοξος δὲν ὑπάρχει ἱερωσύνῃ εἰς τὸν Παπικόν. Διερωτώμεθα πῶς τὸ Συντονιστικὸν Κέντρον τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον καὶ

ὁλόκληρος ἡ Ἑλληνοφών Ὁρθοδοξία συνεχίζει τὸν διάλογον με ἕνα κρατίδιον, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζει ὡς «Ἐκκλησία», κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ὁποίας εἶναι ἡ διαστροφὴ πάσης μορφῆς; τὰ πάθη καὶ αἱ σεξουαλικά διαστροφικά; Ἐάν αὐτὰ τὰ ὁποία

συμβαίνουν εἰς τὸ παπικὸν στρατόπεδον συνεβαῖνον εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν, ὅλαι αἱ ἀντίχριστοι καὶ αἰρετικαὶ δυνάμεις θὰ τὴν εἶχον σαρώσῃ. Τὸ Βατικανὸν εἶναι σχεδὸν εἰς τὸ ἀπυρόβλητον. Τὸ ἐρώτημα εἶναι: διατὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον συνεχίζει τὸν διάλογον με τὸ Βατικανόν, ὅταν τοῦτο σαρώσεται ἀπὸ τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὸν ψυχικὸν καὶ σωματικὸν τραυματισμὸν χιλιάδων ἀρρένων εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον; Προκλητικὴ εἶναι ἡ εὐρωα καὶ ἡ παραμονὴ τῆς Ἑλληνοφώνου Ὁρθοδοξίας εἰς τὸ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

Ἐὰν ἐφαρμοσθῇ, θὰ γεμίσῃ ὅλη ἡ Χώρα με εὐκτηρίους οἴκους τῆς Σκοπιάς

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ! ΝΕΑ ΕΥΝΟΪΚΗ ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΧΙΛΙΑΣΤΩΝ

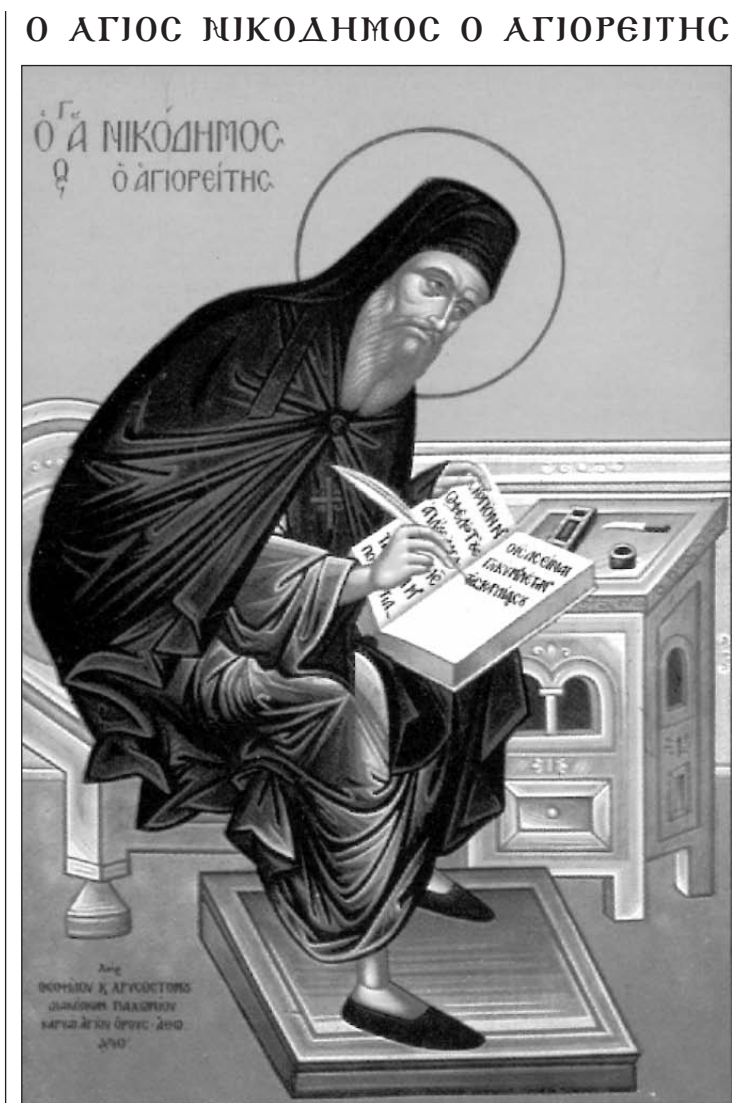
ΑΙ ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΙ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΠΕΛΑΥΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἡ μεγάλη δικαιοσύνη τοῦ π. Χαράλαμπος Βασιλόπουλου
ΤὸΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ καιρὸν εὐρισκόμεθα οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ ἀντιμέτωποι με τρία φαινόμενα: Πρῶτον με τὰς δηλώσεις Ὁρθόδοξων Ἀρχιεπισκόπων, Ἐπισκόπων καὶ Πατριαρχῶν συμφωνῶν πρὸς τὰς ὁποίας ὁ Παπικὸς εἶναι κανονικὴ καὶ ἀδελφὴ Ἐκκλησία καὶ ὁ Πάπας κανονικὸς ἐπίσκοπος. Διὰ τῶν δηλώσεων τῶν αὐτῶν καταργῶν εὐθέως τὸ Σύμβολον τῆς Ὁρθόδοξης Πίστεως, τὸ ὁποῖον διακηρύσσει ὅτι μόνον ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εἶναι ἡ κανονικὴ ἡ διδάσκουσα τὴν Ἀλήθειαν τῆς Πίστεως. Παρὰ ταῦτα ὑποκρίνονται, κατὰ τὰς θείας Λειτουργίας, ὅτι συνεχίζουν νὰ τὸ ἀποδέχονται καὶ νὰ τὸ ἐκφέρουν. Τὴν ἰδίαν ὄραν ὑβρίζουν με ἀπαράδεκτους φράσεις τὸν πιστὸν λαὸν καὶ τὸν ἐντίμον Κληρὸν, ἐπειδὴ ἀνίστανται εἰς τὴν ἀπιστίαν τῶν, τὴν ὁποῖαν ἀποκαλύπτουν παντοστρόφως με σκοπὸν τὸν περιορισμὸν τῆς συγχύσεως περὶ τῆς κανονικότητος καὶ μὴ Ἐκκλησίας. Ἐάν τὸ Συντονιστικὸν Κέντρον τῆς Ὁρθόδοξας, τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἐπρωταγωνιστοῖ εἰς τὴν νόθευσιν τῆς Πίστεως καὶ τὸ Ὁρθόδοξον φρονήματος ἐπρεπε νὰ συγκαλέσῃ εἰδικὴν Σύνοδον διὰ νὰ καθαιρέσῃ τοὺς Οἰκουμενιστὰς Ἰεράρχας. Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸ πράξῃ, ὅταν τὸ ἴδιο τὸ Συντονιστικὸν κέντρον τῆς Ὁρθόδοξας ἐξισώνει τὴν Μίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, τὴν Ὁρθόδοξον με τὸν Παπικόν, τὸν Προτεσταντικόν καὶ τὸν Ἀγγλικανικόν, δηλαδή με τὴν πλάνην—τὴν ἀίρεσιν. Ἀλλὰ σημερὸν τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον δὲν ἔχει σχέσιν με τὸ Οἶκ. Πατριαρχεῖον τοῦ 1848. Τότε συνεκλήθη Πανορθόδοξος Σύνοδος, ἡ ὁποία ἀπεκάλυψε καὶ κατήγγειλε τὸν Οἰκουμενιστικὴν Κίνησιν ὡς ὑπονομούσαν τὴν Ὁρθόδοξαν. Σήμερον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον ὑπερασπίζεται τὴν Οἰκουμενιστικὴν κίνησιν καὶ διὰ Ὁρθόδοξων Ἀρχιεπισκόπων καὶ Ἐπισκόπων ἀποκηρύσσει τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως διδάσκον ὅτι δὲν διδάσκει μόνον ἡ Ὁρθόδοξη τὴν Ἀλήθειαν, ἀλλὰ καὶ ἡ κανονικὴ Ἐκκλησία τοῦ Βατικανοῦ καὶ ὁ Ἀρχηγὸς του, ἀφοῦ ἕκτος ἀπὸ Ἀνώτατος Ἀρχὸν εἶναι καὶ κανονικός Ἐπίσκοπος. Σήμερον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ τὸν Ἀρχιεπισκόπον καὶ τὸν Ἐπίσκοπον κηρύσσει τὴν καταφρόνησιν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τὴν ἐνωσὶν τῶν ἐκκλησιῶν εἰς ἐπιπέδον προκαθήμενων ἐκκλησιῶν. Ἀντιθέτως τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τοῦ 1848 συνέκαλε Πανορθόδοξον Σύνοδον, ἡ ὁποία διεκήρυξε:

Τὸ Δ' Τμήμα τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοὺς ἀποδέχεται ὡς ἀνεγνωρισμένην θρησκείαν καὶ τοὺς δίδει τὸ δικαίωμα νὰ ἀνεγείρουν εὐκτηρίους οἴκους με ἄδειαν τῆς Πολεοδομίας, ὅταν τὸ δικαίωμα αὐτὸ τὸ εἶχε τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας. Τὴν τελικὴν ἀπόφασιν θὰ λάβῃ ἡ Ὀλομέλεια τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ τὸ Ἀκρωτικὸν Εἰδικὸν Δικαστήριον. Ἀπαιτεῖται κινητοποίησης τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, διότι προσφάτως ἥλλαξαν καὶ τὴν διδασκτικὴν ἐνότητα σχολικοῦ βιβλίου

στα, τὸ ἄρθρον 13 τοῦ Συντάγματος, τὸ ὁποῖον καθιερῶν τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν. Ἀπὸ τότε, ὅμως, ἡ χλιαστικὴ αἵρεσις κατέστη ἐπίσημος θρησκεία τοῦ Κράτους. Ὅλοι γνωρίζομεν ὅτι τελοῦν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Κράτους ἡ θρησκεία τῶν Ἑβραίων καὶ ὁ Μωσαϊκοθεωτικὸς—Μουσουλμανισμὸς καὶ διὰ αὐτὸ τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος διορίζει τοὺς «Μουκρῆδες» εἰς τὴν Ἐσχολίαν.

Γνωρίζομεν ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κάμνει τὰ «στραβὰ μάτια» ἐναντὶ τῶν αἰρέσεων ἐπιταχύνον τὴν Συνταγματικὴν ἐπιταγὴν τοῦ ἀρθρου 13 περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ σεβασμοῦ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν. Εἰς αὐτὴν τὴν ἐπιταγὴν στηρίζεται Κράτος—κόμμα—δημοσιογραφία—θολοκοῦλο—φιλοσόφους κ.λπ. καὶ ἀπαγορεύουν εἰς τοὺς Ὁρθόδοξους νὰ μιλοῦν περὶ αἱρέσεων καὶ περὶ προσπλητισμοῦ ὑπ' αὐτῶν. Οὐδεὶς πολίτης γνωρίζει ὅτι οἱ Χιλιασταὶ εἶναι θρησκειῶν. Ὅλοι οἱ πολῖτες γνωρίζομεν ὅτι κατευθύνεται καὶ χρηματοδοτεῖται ὑπὸ τῆς Ἀμερικῆς καὶ ἔχει τὸν χαρακτῆρα ὀργανώσεως ὑπερρετοῦσα τὰ σχέδια τῶν «ὕπογειων ρευμάτων» τῆς Ἀμερικῆς.

Τὴν 14ην Ἰουλίου ἑορτάζομεν τὴν μνήμην τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου καὶ σοφωτάτου τῆς Ἐκκλησίας διδασκάλου (1749—1809).

ΑΙ ΦΟΡΗΤΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΝΑΩΝ

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Διονυσίου Τάση
ΣΕ ΠΟΛΛΟΥΣ παλαιούς Ἱερούς Ναοὺς παρατηροῦμε τελευταῖα νὰ γίνονται τοιχογραφίες, ἄλλοτε ἀπὸ ἔμπειρους καὶ ἄλλοτε ἀπὸ ἀτάλαντους ἀγοιγράφους. Σὲ σύστημα χρονικὸ διάστημα γεμίζομεν οἱ πλευρὲς με μεγάλας παραστάσεις καὶ μορφὲς ἁγίων, οἱ ὁποῖες δουλεύονται πᾶνω σὲ μουσαμὰ στὰ ἐργαστήρια καὶ κολλοῦνται μετὰ τοὺς τοίχους.
 Στοὺς Ἱερούς Ναοὺς αὐτοὺς ὑπάρχουν πολλὰς φορητὰς εἰκόνας, μεγάλαν καὶ μικρὰν διαστάσεων, οἱ πῶς πολλὰς ἀπ' τῆς ὁποίας προέρχονται ἀπὸ παλαιότερα τέμπλα καὶ εἶναι ἀξιοπρόσεκτες. Δυστυχῶς, με τὴν ἐμφάνισιν τῶν νέων τοιχογραφῶν οἱ παλαιεῖς αὐτὲς εἰκόνας ἀποκαθίζονται καὶ μπαινοῦν σὲ τὸ περιθώριον, μὴ καὶ ὁ κόσμος ἐντυπωσιάζεται ἀπὸ τὰ νέα ἐργα τέχνης, τὰ ὁποῖα προφανῶς ὑστεροῦν ὡς πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν τὸς ἀξία.
 Οἱ ἱερεῖς τοποθετοῦν τὴν παλαιὰν εἰκόναν ἐκεῖ, πού δὲν πρέπει καὶ νὰ γίνονται τοιχογραφίες ἢ τὶς κρύβουν μεσσά σὲ ντουλάπες, γιὰ τὴν θεωροῦν ἀντικείμενα, πού ἐμποδίζον πᾶ καὶ δὲν ἔχουν ἰδιαιτέρη ἀξία, καὶ αὐτοὺς πάντα. Πρόκειται γιὰ ἕνα σοβαρὸ θέμα, τὸ ὁποῖο οἱ Μητροπολίτες καὶ οἱ ἱερεῖς τὸ ἀντιμετωπίζουν με ἀδικαιολογήτῃ ἀγνοίᾳ καὶ ἑμπολαϊότητι.
 Οἱ ἱερεῖς εἰκόνας πρέπει νὰ βρίσκοντο σὲ θέσεις καὶ προσκνητήρια, πού νὰ μποροῦν οἱ πιστοὶ νὰ ἀποδοῦν τὴν τιμὴν, πού τοῦ ἀνήκει. Οἱ εἰκόνας δὲν εἶναι ἀντικείμενα διακόσμησης τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀλλὰ ἱερὰ κειμήλια με ἰδιαιτέρη γὰρ, πού ἐνσημοῦν πνευματικὰ τοὺς εὐλαβεῖς προσκνητῆς. Στὸν Ἱερό Ναον δὲν πρέπει νὰ ἀντικαθίστανται εὐκολὰ τὰ παλαιὰ, εἴτε αὐτὰ εἶναι εἰκόνας εἴτε ἱερὰ σκευὴ εἴτε λειτουργικὰ βιβλία. Πρέπει με εἰμάρτες ἐπιφρακτικὸν στὰ νέα, τὰ ὁποῖα συνήθως εἶναι ἐργα τῆς τεχνολογίας καὶ ὄχι τῶν εὐλαβῶν ἀνθρώπων, πού δούλευαν με μεράκι καὶ φόβο Θεοῦ.
 Ἐνας παλαιὸς Ἱερός Ναός μπορεῖ νὰ ἔχει πολλὰς ἐλλείψεις, ἀσκέ ὅμως σὴν μοναδικὴν ἐπίδρασιν στοὺς πιστοὺς, ἢ ὁποῖα τοὺς δικαιοῦν εἰς τὴν κατασκευὴν πρὸς αὐτὴν. Ἐχὼν τὴν αἴσθησιν εἰς τὴν συνεχίζον τὴν παράδοσιν, ὅτι εἶναι ἀπόγονοι ἐνάεργοι ἀνθρώπων καὶ γι' αὐτὸ δὲν θέλουν τοὺς περιττοὺς ἐκσυγχρονισμοὺς καὶ τὰς ἀλλαγὰς, πού καταστρέφουν τὸν παραδοσιακὸν χῶρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ.
 Γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τοῦ σοβαροῦ αὐτοῦ προβλήματος χρειάζεσθαι οἱ κληρικοί νὰ ἔχουν εὐσέβεια, ἀλλὰ καὶ οἱ ὄχι κληρικοί. Δυστυχῶς, οἱ περισσότεροὶ ἀδιαφοροῦν ἢ ἀναθετοῦν στοὺς νεωκόρους τὴν λύση του, γιὰ νὰ μὴ ἀερώσουν οἱ ἴδιοι τὴν χέρια τους. Ἐτοι καταστρέφονται πολὺτητα κειμήλια ἢ καὶ ἐξαφανίζονται ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Ναοὺς. Ὑπάρχουν ἀκόμη καὶ μερικά οἱ «εὐλαβεστάτων» κοσμικῶν ἱερομόναχοι, οἱ ὁποῖοι χωρὶς ἐλεγχον συνεδρίζουσιν, παίρνουσι παλαιεῖς εἰκόνας ἀπὸ τοὺς Ἱερούς Ναοὺς καὶ τὶς τοποθετοῦσι στὰ διαμερίσματά τους, προκειμένου νὰ τὴν προστατίψουν, ἀλλὰ καὶ νὰ τὴν τιμῶν με τὸ καθήμενον θωμαστῆμα καὶ τὶς ἐνώπιόν τους προσεύχονται τούτ' ἕξ πέρα βεβαία ἀπὸ τὰ σταθερὰ ἐπιτηρήματα τους, οἱ κληρικοί αὐτοὶ εἶναι κλέπτες ἱερῶν κειμηλίων καὶ πρέπει νὰ τιμωροῦνται αὐστηρὰ. Ἀλίμονο, ἂν τὸ παράδειγμα τους μιμηθῶν ὅλοι οἱ κληρικοί. Οἱ Ἱεροὶ Ναοὶ μας θὰ ἀπογυμνωθῶν ἀπὸ τὰ πολυτιμα κειμήλιά τους καὶ ὁ πειρασμὸς τῆς ἀρχαιοκαπηλείας θὰ γίνῃ ἐντονότερος.
 Ἐξωτερικὸν φакέλωμα καὶ ἡ Ἀρχὴ προστασίας Δεδομένων
 Τὸ ὑπομνησκὸν Ἐσωτερικῶν, Δημοσίας Διοικήσεως καὶ Ἀποκεντρωστικῆς διεξαγωγῆς ἀπογραφῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ εἰς αὐτὴν περιλαμβάνονται καὶ οἱ Κληρικοί. Ἀπὸ πολλὰς πλευρὰς ἀναδεικνύεται ἕνα φοβερὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀνησυχεῖ τὸσον τοῦς λαϊκοὺς ὄσον καὶ τοὺς Κληρικοὺς. Τὸ γεγονός αὐτὸ ἐπιτάσσεται εἰς τὸ ἔξῃ: Τὸ ὑπομνησκὸν Ἐσωτερικῶν ζητεῖ τὸν καταγραφὴν πολλῶν προσωπικῶν στοιχείων, λαϊκῶν καὶ κληρικῶν, ἀλλὰ καὶ ὑπαλλήλων τοῦ ὑπουργεῖου Ἐσωτερικῶν. Οἱ τελευταῖοι κάμνουσι λόγον διὰ πραγματικῶν ἡλεκτρονικῶν φακέλων. Οἱ ἀναρωτῶνται πῶς ἡ Ἀρχὴ Προστασίας Προσωπικῶν Δεδομένων, ἢ ὁποῖα κατήγγησεν τὴν ἀναγραφὴν τοῦ θρησκευμῶτος εἰς τὰς Ἀστυνομικῆς Ταυτότητας, ἐπιτρέπει αὐτὸ τὸ φακέλωμα. Εἶναι ἐπικίνδυνον διὰ τὸν πολιτὴν ἢ ἀναγραφὴ τῶν θρησκευμῶτος εἰς τὰς ταυτότητας καὶ ἐπιτρέπεται τὸ ἡλεκτρονικὸν φακέλωμα; Ἀναμνησκόμεν τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἀρχῆς.

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΕΝ ὈΨΕΙ

Ὁ ἀνεμὸς τῆς ἀποστασίας
 Τοῦ κ. Μιχαήλ Ε. Μιχαηλίδη, Θεολόγου
 Ἐν τῇ ἱστορίᾳ, τὰ ἐγκλήματα τῆς ἀνθρώπινης κακίας διαδέχονται καταγιατικὰ τὴν οἰκουμένην. Ὁ ἀνθρώπος τῆς πτώσεως φέρει τὰ στίγματα μιᾶς τραυματικῆς ζωῆς, πού ὁλοένα ἐξέρχεται στὴν παράβασιν καὶ τὴν παρανομία.
 Κι εἶναι κάποτε, κάποιος σταθμὸς καὶ κάποιος ἐποχῆς, πού τὸ κακὸ σάν τὴν ἡφαιστειακὴ λάβα ἐξέρχεται στὶς ἀνθρώπινες κοινωνίας καὶ καὶ πού περιμέναν οἱ ἀνθρώποι φῶς καὶ χαρὰ, τὶς νεκροσκεπάζει καὶ τὶς ἐξαφανίζει ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
 Ἐπίκαιρος ὁ στίχος τῆς Ἀποκάλυψης: «Ὀὐδα τὰ ἐργα σου καὶ πού κατοικεῖς... ὅπου ὁ σατανὰς κατοικεῖ» (Β' 13). Εἶναι οἱ ἐποχῆς, πού πληθαίνει ἡ ἀνομία καὶ ἡ διαφθορὰ τῶν ἀνθρώπων, καὶ στὶς ὁποῖες «ἐπὶ ἔσχατον οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ ἐμῆδυσθησαν οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ἐκ τοῦ οἴνου τῆς πορείας αὐτῆς» (12' 2).
 Ἡ σύγχρονη ἀποστασία εἶναι ὅλα τὰ τρομακτικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ «θηρίου», πού κατέρχεται ἐπὶ τῆ γῆ «ἔχον θυμὸν μὲ γαν», καὶ συγκλονίζει τὶς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων. Ὁ Ἀντίχριστος—ὁ κατεσχὼν φορέας τοῦ Σατανᾶ—δὰ ντυθεὶ ὅλη τὴ σατανικὴ δύναμη καὶ γοητῆ, ὥστε νὰ παραπλανήσει μετὰ μεγάλην πλῆθη λαοῦ, καὶ μετὰ γοητείας του, δὰ δεήσει ν' ἀποδείξῃ τὸν ἐαυτὸν πὸς εἶναι Χριστὸς καὶ Σωτήρας!
 Στὸν καιρὸ τοῦτο τῆς ἀποστασίας, συντελοῦνται ἡθῆ, γεγονότα τόσο ἀποκαλυπτικὰ, πρὸσοδοτήματα καὶ συντριπτικὰ, πού μόνο ὁ Διόβολος δὰ ἔχωνε δυνάμει νὰ μεθοδεύσει καὶ νὰ ἐκτελέσῃ. Ἡ Δύση ὅλη, μετὰ τὶς ἐυρωπαϊκῆς χώρας καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς πολιτείας, ἀποχριστιανίζεται. Ἀποβάλλει τὴ Χριστιανικὴ τῆς πίστι καὶ μεταβάλλεται σ' ἕνα σύγχρονον Ἰουδαίον τῆς προδοσίας. Διακρησσοῦν τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν ἀδείαν τῆς μετὰ τὸν τρόπον. Ἀναλαμβάνει πολυμέτοπον ἀγῶνα ἐναντίον στοῦ θείου Συμβολοῦ τῶν τιμῶν καὶ ζωποτικῆς Σαυαροῦ καὶ σὲ κάθε ἄλλο Χριστιανικὸν Σύμβολο.
 Ὑπογράφουν καὶ συνυπογράφουν στὸ διαδικτυο τὴν «ἀποβάπτιση» τους, δηλαδή ἀρνοῦνται καὶ ἀπορρίπτουν ἐπίσημα τὸ Χριστιανικὸν τὸν ἰσχυρὸν ἰσχυροῦ καὶ τὴν ἀδείαν τῆς ζωποτικῆς Σαυαροῦ καὶ σὲ κάθε ἄλλο Χριστιανικὸν Σύμβολο.
 Καθὼς σημειώσθη ὁ Ἐ. Οἰκουμηνικός Σύνεδρος τὸν 2αν ΣΕΛ.

«Ἡ γὰρ Πίστις ἡμῶν, ἀδελφοί, οὐκ ἔξ ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου, ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἢν ἐκράτησεν οἱ θεοὶ Ἀπόστολοι, ἐκράτησαν αἱ ἱεραὶ Οἰκουμηνικαὶ Σύνοδοι, παρῶσθων ἐκ διαδοχῆς οἱ μέγιστοι σοφοὶ Διδάσκαλοι τῆς Οἰκουμένης, καὶ ἐπικύρσαν τὰ ἐκχθέντα αἵματα τῶν ἁγίων Μαρτύρων».
 «...παρ' ἡμῶν οὐκ εἶναι Πατριάρχαι οὐτὲ Σύνοδοι ἐκκλησιαστικαὶ ποτε εἰσαγαγεῖν νέα· διότι ὁ ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας ἐστὶν αὐτὸ τὸ ὅμα τῆς Ἐκκλησίας· ἦτοι αὐτὸς ὁ Λαὸς, ὃς τις ἐθέλει τὸ θρησκευμα αὐτοῦ αἰωνίως ἀμετάβλητον καὶ ὁμοιοεῖδες τῶ τῶν Πατέρων αὐτοῦ».
 «Ἡ Πίστις καὶ ἡ ὁμολογία ἦν κατέγνωθεν ἀκατασίγητος ἐστὶ, διδασκόμενη ἐν τῷ Ἐυαγγελίῳ ἐκ στόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μεμαρτυρημένη ὑπὸ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ὑπὸ τῶν ἱερῶν ἐπὶ Οἰκουμηνικῶν Συνόδων, κεκηρυγμένη εἰς τὴν ὕψλησιν».
 Συναισθηθέντες εἰς τὰς ψυχὰς ἡμῶν αὐτῶν τὸ ἄμοιβαιον ἀλγεινὸν αἰσθῆσιν Μητροδῶν φιλοτέκνον, καὶ τέκνον φιλομητροδῶν, ὅταν λυκόφρονες ἄνδρες καὶ ψυχροκάπλοι σπουδάζωσι καὶ μεθοδεύουσιν, ἵνα ἢ ἐκείνην (τὴν Ἐκκλησίαν) ἀπαγάγωσι δούλην, ἢ αὐτὰ (τὰ τέκνα), ὡς ἁρτία εἰς τὸν μῆτρον αὐτῶν ἀραφάσωσιν».
 «Ἄλλὰ τί ἀναπαυδοῦσμεν ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ἡμῶν ἀναπαυδοῦσμεν ἡμῶν». Ὁ ἀνεύρεσις Κύριος καὶ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τῶ οἴκειω ἁμαίαν ἀνακτησόμενος ἡμῶς οὐδὲν ἔτερον ἀπαιτεῖ ἀφ' ἡμῶν, εἰμὴ τὴν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας ἀφοσίωσιν ἡμῶν εἰς τὴν εὐαγγελίαν τῆς ἁγίας Πιστὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Τὴν ἀγάπην καὶ τὸ φίλτρον εἰς τὴν ἀναγεννήσασα ἡμᾶς ὀν ραντισματὶ νεοτερικῶν, ἀλλὰ τῷ θείῳ Λουτρῷ τοῦ Ἀποστολικοῦ Βαπτισματὸς ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὴν τρέφουσιν ἡμᾶς κατὰ τὴν αἰώνιον Διαθήκην τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ τμίῳ Σώματι, καὶ ἀφθάρτων, οἷα γνησία Μητῆρ, ποτίζουσιν ἡμᾶς τῷ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ Κόσμου σωτηρίας ἐκχυθέντι τμίῳ αὐτοῦ Αἵματι».
 «Ναι! Ἀληθῶς, εἰς ταύτην τὴν ἁγίαν Μάνδραν διηνεκῶς ἐπέπεσον τε καὶ ἐπιπίπτουσιν, ὡς καὶ ἐφ' ἡμῶν ὄρων, Ἰουδοὶ βαρεῖς», κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ Ἀποστόλου, ὅπερ εἰδικύσωσιν, ὅτι τὰ ἀληθῆ ἁρτία τοῦ Ἀρχιεπισκοπῶν εἰς αὐτῆ ἐπαυλίζονται, ἀλλ' αὐτὰ καὶ ἔψαλε καὶ ψαλεῖ εἰς τὸν αἰῶνα «κυκλώσαστες ἐκύκλωσαν με καὶ τῶ ὄνματι Κυρίου ἠμῶν ἡμῶν αὐτῶς».
 «Διὰ τοῦτο ἐγγνώμων, ἀδελφοί καὶ τέκνα ἡμῶν πνευματικὰ, ἡλικίᾳ ἡ χάρις, ἢν ἔδωκεν ὁ Θεὸς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν ἡμῶν, καὶ εἰς τὴν Μίαν Ἀγίαν Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, ἢτις, οἷα Μητῆρ ἀνύποπτος παρὰ τῶ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἀνατρέφει ἡμᾶς ἀκατασίγητους καὶ εὐαπολογητούς ἐν εὐγενεῖ παρρησίᾳ «περὶ τῆς ἐν ἡμῶν Ἑλπίδος»».
 «Οἱ ἀλληλοδιώδοχοι ἱεροὶ θεοὶ Πατέρες καὶ Προκότοιοι ἡμῶν ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ οὓς κατέστησαν οἱ Ἀπόστολοι διαδόχοις μεχρὶ τῆς σημερῶν, μὴν καὶ ἀδιάρρηκτον ἄβυσσον καρτερικότητας, καὶ χερσὶ συνδέοντες συγκλητοῖσιν ἱερῶν Περιβόλων, οὐ «θύρα ὁ Χριστός», ἐν ὅ ἂν τῶ ὀρθόδοξον Ποίμνιον ποιμαίνονται εἰς τὰς ζειδύλους νομᾶς τῆς μυστικῆς Ἐδέμ, καὶ οὐχὶ «εἰς ἀνοδα καὶ τραχέα»».
 Ἐρώτημα: Πῶς οἱ σημερινοὶ Πατριάρχαι, Ἀρχιεπισκοποι, καὶ Ἐπίσκοποι ὑπερασπίζονται τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν τὴν διαβεβαίωσιν τὴν ὁποῖαν ἔδωσαν, κατὰ τὴν χειροτονίαν τῶν ἐμπροσθεν τοῦ Ἁγίου Ἱεροεπισκοπῶν πρὸς τὸν Τριαδικόν Θεόν καὶ τὸ πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὅτι δὰ φυλάττουσιν τὴν Ἱερὰν Παρακαταθήκην, τὴν ὁποῖαν παραλαβάνουσιν. Ἐχῶν ἀντιλήφθη διὰ ὑπερτονίαν τὴν αἰρέσιν εἰς τὸ ὄνομα τῆς Οἰκουμενιστικῆς Κινήσεως;

ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ φαινόμενον εἶναι ἡ ἐπέλασις τῆς Μασωνίας, τὴν ὁποῖαν εἰς τὰς σύγχρονους ἡμέρας μᾶς ἀποκαλύπτει ὁ ἀντίπαλος ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 7ην ΣΕΛ.

- ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ «Ο.Τ.»**
- Ἔνας «επαγγελματίας» τοῦ Οἰκουμ